

MAHLER

Lieder eines fahrenden Gesellen

Egy vándorlegény dalai

GÁDOR ÁGNES nyersfordítása
2007

Mahler: Lieder eines fahrenden Gesellen – Vándorlegény-dalok

1.

Ha kedvesem lakodalmat ül,
Szomorú nap az nekem!
Kis szobámba megyek, sötét szobácskámba,
siratom kedvesem, édes kedvesem!

Kék virágok! Ne hervadjatok el!
Édes madárka! A zöld mezőn énekelsz!
Jaj! milyen szép a világ!

Ne daloljatok, ne virágozzatok! Hisz elmúlt a tavasz!
Minden éneknek vége van!
Este, ha aludni megyek,
Szenvedésemre gondolok!

2.

Ma reggel a réten jártam,
Még harmatos volt a fű;
Szólt hozzám a vidám pinty:
"Ej, te! Hallod? Jó reggelt!
Ugye szép a világ?
Csip-csip! szép és eleven!
Mennyire tetszik nekem a világ!"

S a harangvirág a réten
vígán, jókedvűen
csöngette harangjával
reggeli üdvözlését:
"Ugye szép a világ?
Kling-kling! Szép bizony!
Mennyire tetszik nekem a világ! Hej!"

És a napsütésben a világ
szikrázni kezdett;
Minden megszólalt, színt kapott a napfényben!
Virág és madár, kicsi és nagy!
Jó napot! Ugye szép a világ?
Ej te! Ugye, szép a világ?

Tán újra boldog leszek?
Nem, nem! Úgy gondolom, nekem nem virágzik újra a világ.

3.

Szívembe izzó kés hatolt,
Ó jaj! Ó jaj!

Oly mélyre hatol örömömbé és jókedvembe, oly mélyre!

Jaj, mily gonosz vendég!
Soha nem nyugszik, soha nem pihen,
Sem nappal, sem éjjel, ha alszom!
Ó jaj! Ó jaj!

Ha az égre nézek,
két kék szemet látok.
Ó jaj! Ó jaj!
Ha a sárga mezőn járok,
távolról szőke haj lebben a szélben.
Ó jaj! Ó jaj!

Ha felriadok álmomból
és távolról ezüst kacaját hallom,
Ó jaj! Ó jaj!
Szeretném, ha a fekete ravatalon feküdnék,
s többé nem tudnám kinyitni szemem!

4.

Kincsem két kék szeme
küldött el engem a nagyvilágba.
Búcsút kellett vennem a legkedvesebb helytől!
Ó, kék szemek! Miért néztetek rám?
Most örökké szenvedek és búsulok!

Kimentem a csöndes éjbe,
a csöndes éjben át a sötét mezőn.
Senki nem búcsúzott el tőlem.
Szerelem és szenvedés kísért el.
Az út mellett állt egy hársfa,
ott tértem először nyugovóra.

A hársfa rám hullatta
virágait,
s nem éreztem, mennyire fáj az élet,
Minden, minden újra jó volt.
Minden! Minden! Szerelem és szenvedés!
És a világ és az álom!